

Tadeusz Baranowski, Wiesław Zajączkowski

Rostek, pow. Gołdap

Informator Archeologiczny : badania 8, 194-195

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ne analogiczne do odkrytych w ubiegłych sezonach badawczych. Wszystkie lokowane były wzdłuż wałów grodu, w rzucie poziomym prostokątne, podpiwniczone, zachowały częściowo ślady drewnianych konstrukcji podłóg. W ich obrębie odkryto skupiska ziaren zbóż, kości zwierzęcych, dużą ilość ceramiki o formach typowych dla XI-XIII w. Wystąpiły liczne przedmioty metalowe jak: noże, siekiery, topory, groty bełtów i oszczepów, podkowy, ostrogi. Bogactwo przedmiotów metalowych w warstwie spalenizny świadczy o gwałtownym zapewne końcu grodu kasztelańskiego na przełomie XIII-XIV w.

Prowadzono również prace na wykopie usytuowanym na szczycie wału, gdzie stwierdzono dolne partie czworokątnej baszty bramnej.

Założono ponadto wykop sondażowy w zachodniej części wyspy, w miejscu gdzie spodziewano się odkryć ślady drogi prowadzącej do grodu. Na wykopie nie stwierdzono warstwy kulturowej, jedynie fragment belki drewnianej i niewielkie zaciemnienia. Ślady te nie upoważniają do stawiania jednoznacznych wniosków, które można będzie przedstawić dopiero po przebadaniu większej powierzchni.

Badania będą kontynuowane.

RESZEL, pow. Biskupiec

patrz
średniowiecze

ROSTEK, pow. Gołdap

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku
i Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN w Warszawie

Badania prowadził mgr Tadeusz Baranowski i mgr Wiesław Zajączkowski. Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań. Grodzisko i osada wczesnośredniowieczna.

Kontynuowano badania bruku kamiennego na majdanie grodziska. Zbadano 51 m² nie uzyskując żadnych przedmiotów zabytkowych umożliwiających uściślenie chronologii obiektu.

Rozpoczęto badania rozpoznawcze osady usytuowanej na lekko wyniesionym płaskim obszarze u podnóża grodziska od strony południowej. Na terenie osady zbadano 34 m². Na głębokości około 50 cm odkryto warstwę kulturową o miąższości 30 cm., charakteryzującą się ciemnoszarym, miejscami czarnym zabarwieniem. Wystąpiły w niej zabytki z okresu wędrówek ludów i wczesnego średniowiecza - podkowiasta zapinka brązowa /saksta/,

przędliki, ostrze żelazne z zadziorem /zapewne od ościenia/ oraz wiele fragmentów naczyń o grubej domieszce i obmazywanej powierzchni.

W środkowej partii badanego terenu odsłonięto ciąg kamieni usytuowanych po linii wschód-zachód. Nie wyjaśniono, czy jest to układ naturalny, czy też konstrukcja związana z osadą lub grodziskiem. W trakcie prac odsłonięto jeden obiekt - jamę w kształcie niecki o wymiarach 170 x 230 cm i miąższości 10-12 cm z paleniskiem z kamieni oblepianych gliną. Uzyskano fragmenty naczyń i węgli drzewnych oraz bryłki polepy.

Badania będą kontynuowane.

RUSZCZYN, pow. Piotrków Tryb.
Stanowisko 3

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska P.P. PKZ
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Józef Bednarczyk. Finansował C.O.B.P.G.O. "Poltegor" we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe, okres wczesnośredniowieczny /?/.

Stanowisko usytuowane jest w niewielkiej dolince na zapleczu kra-
wędzi drugiego poziomu terasowego doliny Widawki, na północ od drogi
Piaski-Ruszczyń. Cmentarzisko składa się z 5 kurhanów. Badaniami objęto
3 z nich /kurhany 1, 2, 3/.

Kształt, rozmiary i konstrukcja obiektów były do siebie zbliżone.
Wszystkie zbudowane zostały na planie koła o średnicy od 6,4 do 9 m. Wy-
sokość nasypów, których zasadniczą treść stanowiła silnie rozłożona warst-
wa ciałopalenia wahała się w granicach 0-4 - 0,6 m. W żadnym z obiektów
badanych nie stwierdzono wyposażenia. Na podstawie analogii cmentarzysko
datować można z dużym prawdopodobieństwem na okres wczesnego średnio-
wiecza.

Badania nie będą kontynuowane.

SĄDKOWO, pow. Braniewo

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Maria Dąbrowska. Finansował WKZ w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Cmen-
tarzysko wczesnośredniowieczne /?/.

Sądkowo identyfikowane było przez badaczy niemieckich i tak też cy-